

hvilket religiøst værdigrundlag det er, der gennemsyrrer Traktaten?

Vil regeringen ikke støtte den række af europæiske lande, som allerede nu ønsker og arbejder for at få det indskrevet i Traktaten? Regeringen behøver ikke engang at tage initiativ til det, de kan bare støtte de lande.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg skal gøre en lang historie kort. Østrigsagen var en stor fejltagelse, det var bl.a. hr. Peter Skaarup og jeg jo enige om, og jeg ser den som en selvbestaltet aktion. Derfor måtte man jo skabe sikkerhed mod vilde statsministre.

Art. 58 er altså også en sikkerhed mod vilde statsministre, for de kan ikke længere selv begynde at foretage sig noget. Det skal godkendes af Europa-Parlamentet, hvis de skulle få den idé igen. Det vil sige, at det er et meget, meget bredt forstået Europa, der skal være bange for udviklingen i et land, og så skal dette land høres. Hvad Østrig hele tiden bad om, var: Kan I dog ikke høre os? De fik ikke engang lov til at blive hørt.

Så man har lært af det, det er sådan set ikke nogen nydannelse, det er med i Nice.

Så må jeg sige, at hvis man groft agter at krænke den menneskelige værdighed, friheden, demokratiet, retsstaten, respekten for menneskerettighederne, retfærdigheden, ikkeforskelsbehandlingen, så har man altså også et problem med det land. Og det er altså ikke noget, som man tilfældigvis kan finde på en aften. Der er mange procedurer, man skal igennem, og det skal være et bredt Europa. Den paragraf ville jeg egentlig meget gerne have haft i foråret 1933, ærligt og redeligt, hvis noget skulle gå så galt. Den ville jeg meget gerne have haft, men den var der altså ikke.

Kl. 16.00

Så om det religiøse til allersidst: Jeg synes ærlig talt, at det er en lidt mærkelig diskussion. Den religiøse arv, hovedbestanddelen af den religiøse arv, er altså den kristne, men man kan da heller ikke komme uden om, at der på det kristne kontinent også har boet mennesker med en anden tro, der har indvirket på vores kulturelle arv i andre retninger end den kristne, og dem kan man ikke pludselig frakende muligheden og retten til også at eksistere i Europa. Vi har da f.eks. haft en meget stor jødisk indflydelse på vores kulturarv, og det er da også en religion, der har været i Europa.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg mener ikke, at udenrigsministerens bemærkninger ændrer ved det faktum, at det typisk vil være et lille land, det går ud over, for de store lande er tit beskyttet på forskellig vis. Det kan vi se i diskussionen om stabilitetspagten, hvor nogle af de store lande som f.eks. Frankrig ikke overholder de krav, som er stillet, men alligevel får lov til at gå fri. Men hvis nu et lille land af en eller anden grund opfører sig som det, nogle vil kalde ikketolerant, kan man altså iværksætte sanktioner over for det land. Det kan ramme et lille land, som af den ene eller den anden grund f.eks. har gennemført en udlændingepolitik, som andre lande ikke kan lide. Så kan man altså iværksætte sanktioner, og det er det, der er problemet. Det er fortsat problemet i den tekst, vi ser.

Så synes jeg ikke, jeg fik svar på spørgsmålet om nærhedsprincippet og det såkaldte lysegule kort, eller hvad man nu kan kalde det, til Kommissionen, som vises, hvis nationale parlamenter ikke vil være med til den lovgivning, der skal gennemføres. Der er det altså muligt for Kommissionen at vende tilbage og sige: Vi fastholder det forslag. Og da Kommissionen er det eneste organ, der kan fremsætte forslag, har vi et afgørende problem her.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er med ulyst, jeg trækker tiden ud, men jeg kan ikke nære mig for lige at sige noget til udenrigsministerens tale om, at forfatningsudkastet er gennemsyret af kristne værdier. Det er en fuldstændig utrolig påstand, og udenrigsministeren har virkelig forudsætningen for at vide, at det ikke passer.

Udenrigsministeren har på skrift beskæftiget sig med Edmund Burke, den englænder, som under den franske revolution og mest dybtgående og principielt nogen sinde gjorde op med den franske revolutions idealer. Det var angelsaksisk ånd imod fransk fantasteri, og det var kristendommens protest mod revolutionens barbari.

Udenrigsministeren kan ikke være i tvivl om, hvad Edmund Burke ville have sagt til præambelen i den forfatningstraktat. Han ville have raset, for det her er jo den franske revolutions idealer, der er sat på valser og skruer. Derfor er den præambel fuldstændig uforenelig med både luthersk og engelsk kristendom; uforenelig med kristendom i det hele taget.